SR STRAFRECHT UPDATES

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 27, 2026

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1477 15-09-2026

Is het oordeel van het hof dat er onvoldoende wettig en overtuigend bewijs is voor het door artikel 421 Sr vereiste opzet terecht?
Is het oordeel van het hof dat er onvoldoende wettig en overtuigend bewijs is voor het door artikel 421 Sr vereiste opzet terecht?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1475 15-09-2026

Kan uit de bewijsvoering een begin van uitvoering van aanranding worden afgeleid?
Kan uit de bewijsvoering een begin van uitvoering van aanranding worden afgeleid?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1476 15-09-2026

Kon het hof (enkelvoudige kamer) oordelen dat door of namens verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van de e-mail van de raadsman aan de strafgriffie van de rechtbank met als bijlage een appelschriftuur?
Kon het hof (enkelvoudige kamer) oordelen dat door of namens verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van de e-mail van de raadsman aan de strafgriffie van de rechtbank met als bijlage een appelschriftuur?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1474 15-09-2026

Kon het hof oordelen dat door of namens de verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de e-mail van de raadsman aan het hof die onder meer inhoudt dat het ‘appel zich richt tegen de opgelegde straf’?
Kon het hof oordelen dat door of namens de verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de e-mail van de raadsman aan het hof die onder meer inhoudt dat het ‘appel zich

richt tegen de opgelegde straf'?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1473 15-09-2026

Zijn de afwijzing van een verzoek tot het horen van de verbalisanten en het gebruik van hun proces-verbaal van bevindingen voor bewijs verenigbaar met het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces?

Zijn de afwijzing van een verzoek tot het horen van de verbalisanten en het gebruik van hun proces-verbaal van bevindingen voor bewijs verenigbaar met het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces?

RECHTSPRAAK

Zijn de afwijzing van een verzoek tot het horen van de verbalisanten en het gebruik van hun proces-verbaal van bevindingen voor bewijs verenigbaar met het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces?

Zijn de afwijzing van een verzoek tot het horen van de verbalisanten en het gebruik van hun proces-verbaal van bevindingen voor bewijs verenigbaar met het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de afwijzing door het hof van het door de verdediging gedane verzoek tot het horen als getuige van de verbalisanten [verbalisant 1] en [verbalisant 2], en over het gebruik voor het bewijs van hun proces-verbaal van bevindingen zonder dat het hof ervan blijk heeft gegeven te hebben nagegaan of de procedure als geheel voldoet aan het door artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) gewaarborgde recht op een eerlijk proces.

Het arrest van het hof is gewezen vóór 14 oktober 2025 zodat de verdediging in deze zaak met de inhoud van het hiervoor onder 2.3 bedoelde arrest van de Hoge Raad nog niet bekend kon zijn en daarop haar handelen ook niet heeft kunnen afstemmen. Uit de vaststellingen van het hof kan ook niet volgen dat het de verdediging op een andere manier duidelijk was dat aan het onbenut laten van eerdere gelegenheden om getuigenverzoeken te doen, en aan het niet reageren op de brief van 20 september 2023 van de verkeerstoren van het hof, consequenties zouden kunnen worden verbonden voor de beoordeling van een later alsnog gedaan getuigenverzoek. De brief van de verkeerstoren van het hof houdt over de mogelijkheid van zulke consequenties voor de beoordeling van een later alsnog gedaan verzoek niets in. Tegen deze achtergrond is het oordeel van het hof dat het verzoek tot het horen als getuige van de genoemde verbalisanten moet worden afgewezen niet begrijpelijk. De klacht van het cassatiemiddel die daarop betrekking heeft slaagt.

Dat geldt ook voor de klacht dat het hof de bewezenverklaring van het onder 1 subsidiair en 2 subsidiair tenlastegelegde heeft aangenomen mede op grond van de inhoud van het door de verdachte betwiste proces-verbaal van bevindingen van de verbalisanten, zonder dat de verdediging hen als getuige heeft kunnen ondervragen, terwijl het hof niet ervan blijk heeft gegeven te hebben nagegaan of de procedure in haar geheel voldoet aan het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces (vgl. HR 20 april 2021, ECLI:NL:HR:2021:576).

Het cassatiemiddel slaagt.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de beslissingen over het onder 1 subsidiair en 2 subsidiair tenlastegelegde en de strafoplegging;

- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 15-09-2026
ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1473
Zaaknummer: 24/01817
Rechters: C. Caminada, F. Posthumus en R. Kuiper
Wetsartikelen: art. 416 lid 1 sub a Sr

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat door of namens de verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de e-mail van de raadsman aan het hof die onder meer inhoudt dat het 'appel zich richt tegen de opgelegde straf'?

Kon het hof oordelen dat door of namens de verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de e-mail van de raadsman aan het hof die onder meer inhoudt dat het 'appel zich richt tegen de opgelegde straf'?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel keert zich tegen de niet-ontvankelijkverklaring door het hof van het door de verdachte ingestelde hoger beroep.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;

- wijst de zaak terug naar het gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 15-09-2026
ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1474
Zaaknummer: 24/04741
Rechters: C. Caminada, T. Kooijmans en C.N. Dalebout
Wetsartikelen: art. 416 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Kan uit de bewijsvoering een begin van uitvoering van aanranding worden afgeleid?

Kan uit de bewijsvoering een begin van uitvoering van aanranding worden afgeleid?

Beoordeling van het eerste en het tweede cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beoordeling van het derde en het vierde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen klagen over (de motivering van) de bewezenverklaring onder 3.

De bewezenverklaring en de bewijsoverwegingen van het hof zijn weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal onder 2. De bewezenverklaring steunt verder op de bewijsmiddelen die zijn opgenomen in (de aanvulling op) het arrest van het hof.

De cassatiemiddelen leiden niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 5 en 6.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De verdachte bevindt zich in voorlopige hechtenis. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. In het licht van de beperkte mate van overschrijding van de redelijke termijn volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel

enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 15-09-2026
ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1475
Zaaknummer: 25/01641
Rechters: C. Caminada, R. Kuiper en T. Kooijmans
Wetsartikelen: art. 342 lid 2 Sv, art. 242 (oud) Sr en art. 246 (oud) Sr

RECHTSPRAAK

Kon het hof (enkelvoudige kamer) oordelen dat door of namens verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van de e-mail van de raadsman aan de strafgriffie van de rechtbank met als bijlage een appelschriftuur?

Kon het hof (enkelvoudige kamer) oordelen dat door of namens verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat de verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van de e-mail van de raadsman aan de strafgriffie van de rechtbank met als bijlage een appelschriftuur?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel keert zich tegen de niet-ontvankelijkverklaring door het hof van het door de verdachte ingestelde hoger beroep.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;

- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 15-09-2026
ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1476
Zaaknummer: 25/01736
Rechters: C. Caminada, T. Kooijmans en C.N. Dalebout
Wetsartikelen: art. 416 lid 2 Sv, art. 285 lid 1 Sr, art. 350 lid 1 Sr, art. 302 lid 1 Sr en art. 45 Sr

RECHTSPRAAK

Is het oordeel van het hof dat er onvoldoende wettig en overtuigend bewijs is voor het door artikel 421 Sr vereiste opzet terecht?

Is het oordeel van het hof dat er onvoldoende wettig en overtuigend bewijs is voor het door artikel 421 Sr vereiste opzet terecht?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de vrijspraak van het tenlastegelegde.

Voor het vervullen van de delictsomschrijving van artikel 421 Sr is onder meer vereist dat het opzet van de verdachte gericht is op het, door het verrichten van de in dat artikel in lid 1, aanhef en onder a genoemde gedragingen, verlenen van geldelijke steun aan het plegen van een van de in dat artikel genoemde misdrijven, zonder dat vast hoeft te staan om welk misdrijf het exact gaat. Onder dit opzet is mede gelet op de onder 3.2.2 weergegeven wetsgeschiedenis ook voorwaardelijk opzet begrepen, oftewel het bewust door de verdachte aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat zijn handelen dient om geldelijke steun te verlenen aan een misdrijf genoemd in artikel 421 Sr.

Het hof heeft onder meer het volgende vastgesteld. De verdachte heeft in de periode van 9 juli 2014 tot en met 12 april 2017, samen met zijn echtgenote [betrokkene 3] en dochter [betrokkene 4], in totaal € 4.550 overgemaakt aan tussenpersonen in Turkije en Libanon, die vervolgens geldbedragen aan de naar Syrië uitgereisde dochter van de verdachte en haar man [betrokkene 1] hebben doen toekomen. De verdachte heeft verklaard dat hij geld overmaakte voor het levensonderhoud van zijn dochter en om haar te helpen weg te komen uit het strijdgebied in Syrië.

Uit zijn hiervoor onder 2.4 weergegeven overwegingen blijkt dat het hof bij de beantwoording van de vraag of de verdachte opzettelijk heeft gehandeld, is uit gegaan van het toetsingskader dat onder 3.3 is weergegeven. Het hof heeft vervolgens geoordeeld, dat de verdachte moet worden vrijgesproken van het onder 1 tenlastegelegde, omdat het tenlastegelegde opzet niet bewezen kan worden verklaard. Het hof heeft bij dat oordeel onder meer betrokken dat niet is

gebleken ‘dat de verdachte om andere redenen geld heeft overgemaakt dan ter bestrijding van kosten van levensonderhoud van zijn dochter of om zijn dochter in staat te stellen om terug te kunnen keren’.

In de overwegingen van het hof ligt verder als oordeel van het hof besloten dat niet is komen vast te staan dat de verdachte bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat zijn handelen diende om geldelijke steun te verlenen aan een misdrijf genoemd in artikel 421 Sr. Tegen de achtergrond van het onder 3.3 weergegeven juridisch kader getuigen die oordelen niet van een onjuiste rechtsopvatting. Ook zijn die oordelen, verweven als deze zijn met waarderingen van feitelijke aard, niet onbegrijpelijk.

Het cassatiemiddel faalt.

Beoordeling van het tweede en het derde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen zien op het onder 2 en 3 tenlastegelegde en klagen over het oordeel van het hof dat het tenlastegelegde opzet niet kan worden bewezen.

Overtreding van het voorschrift van artikel 2 Sanctiewet 1977 zoals hier aan de orde, is op grond van artikel 1, onder 1, in samenhang met artikel 2 lid 1 van de Wet op de economische delicten een misdrijf voor zover dit delict opzettelijk is begaan.

Voor een veroordeling voor de opzettelijke overtreding van artikel 2 Sanctiewet 1977 is niet vereist dat het opzet van de verdachte was gericht op het niet naleven van de in de tenlastelegging bedoelde wettelijke regelingen. In een geval als dit, waarin het gaat om ter bestrijding van terrorisme genomen sanctiemaatregelen tegen op een openbaar gemaakte sanctielijst geplaatste organisaties of personen, geldt daarbij het volgende. Bewezen moet worden dat de verdachte (voorwaardelijk) opzet had op het direct of indirect ter beschikking stellen van tegoeden en/of economische middelen aan de in de tenlastelegging nader geconcretiseerde personen of organisaties. Daarbij doet voor de bewijsvraag niet ter zake of de verdachte – al dan niet in voorwaardelijke zin – wist dat dit terroristische organisaties en/of personen die betrokken zijn bij terroristische organisaties, betroffen (vgl. HR 10 januari 2023, ECLI:NL:HR:2023:2, rechtsoverweging 2.4.1). Ook is in verband met de bewijsvraag niet vereist dat de verdachte wist of bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat de in de tenlastelegging genoemde personen of organisatie(s) vermeld stonden op de in de tenlastelegging genoemde (sanctie)lijsten en/of -regelingen.

Uit zijn hiervoor weergegeven overwegingen blijkt dat het hof onder meer heeft vastgesteld dat de verdachte via tussenpersonen geld heeft verstuurd dat bedoeld was voor zijn dochter, [betrokkene 2], en dat hij wist dat zijn dochter was getrouwd met [betrokkene 1]. Het hof heeft

de verdachte echter vrijgesproken van het onder 2 en 3 tenlastegelegde opzet. Het hof heeft daarbij, onder verwijzing naar zijn overwegingen over het onder 1 tenlastegelegde opzet, in de kern aan zijn oordeel ten grondslag gelegd dat er geen bewijsmiddel is 'op grond waarvan overtuigend kan worden vastgesteld dat de verdachte wist dat zijn dochter en/of haar echtgenoot [betrokkene 1] zich bij een terroristische organisatie had(den) aangesloten en dat overgemaakte geldbedragen dienden ten behoeve van terroristische misdrijven'. Gelet op die overwegingen heeft het hof kennelijk geoordeeld dat voor een bewezenverklaring vereist is dat de verdachte wist of bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dit terroristische organisaties en/of personen betrof. Gelet op wat eerder is overwogen, is die opvatting onjuist.

De klachten slagen. Dat brengt mee dat bespreking van het restant van het derde cassatiemiddel niet nodig is.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de beslissingen over het onder 2 en 3 tenlastegelegde en de strafoplegging;

- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;

- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 15-09-2026
ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1477
Zaaknummer: 24/01712
Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en R. Kuiper
Wetsartikelen: art. 421 lid 1 sub a Sr